

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci **žalobce S. M.**, zastoupeného Mgr. Pavlou Frodlovou, advokátkou se sídlem Dr. E. Beneše 14a, Šumperk, proti **žalovanému Městskému úřadu v Šumperku, se sídlem nám. Míru 1, Šumperk**, o žalobě proti rozhodnutím Okresního úřadu v Šumperku ze dne 11. 6. 2002, čj. Soc/483/552/2002/Se, čj. Soc/515/552/2002/Se a čj. Soc/516/552/2002/Se, vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 58 Ca 22/2003, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 2. 2004, čj. 58 Ca 22/2003 - 51,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 2. 2004, čj. 58 Ca 22/2003 - 51, **se z r u š u j e** a věc **se v r a c í** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podáním ze dne 21. 6. 2002 se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhal zahájení řízení a vydání předběžného opatření ve věci v záhlaví uvedených rozhodnutí Okresního úřadu v Šumperku. Žalobci byla Krajským soudem v Ostravě ustanovena zástupkyní pro toto řízení advokátka. Soud prvního stupně vyzval zástupkyni žalobce usnesením ze dne 13. 9. 2002, čj. 22 Ca 239/2002 - 32 k doplnění žaloby, neboť z podání žalobce nebylo srozumitelné, v jakém rozsahu jsou uvedená rozhodnutí napadána a v čem konkrétně je spatřována jejich nezákonnost. Ani z doplnění podání, které zástupkyně žalobce zaslala soudu, však nebylo srozumitelné, jaký dopad mají jednotlivé stručné a nesrozumitelné body na zákonnost napadených rozhodnutí, jakými právními předpisy zástupkyně žalobce doplnění dokládá, jaké důkazy navrhuje a nebyl uveden ani žalobní petit. Soud prvního stupně proto dospěl k závěru, že vady žalobcova podání nebyly odstraněny a v řízení z tohoto důvodu nelze pokračovat.

Krajský soud v Ostravě proto usnesením ze dne 20. 2. 2004, čj. 58 Ca 22/2003 - 51, podání žalobce odmítl podle § 37 odst. 5 s. ř. s.

Proti tomuto usnesení podal žalobce v zákonné lhůtě kasační stížnost, v níž žádá zrušení uvedeného rozhodnutí a uvádí, že mu nebylo doručeno usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 8. 2002, čj. 22 Ca 239/2002 - 30, jímž byla žalobci ustanovena zástupkyní advokátka. Stěžovatel upozornil na skutečnost, že ačkoliv je řízení vedeno pod sp. zn. 22 Ca 239/2002, napadené rozhodnutí bylo vydáno pod čj. 58 Ca 22/2003 - 51. Stěžovatel sdělil soudu, že důvod kasační stížnosti spatřuje v ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., neboť jeho podání bylo určité a srozumitelné a bylo možné jej projednat i po doplnění, v němž bylo žádáno, aby rozhodnutí žalované bylo zrušeno a současně požádáno o vydání předběžného opatření. Takovým podáním se měl soud prvního stupně podle názoru stěžovatele zabývat a nařídít k jeho projednání jednání. Žalobce namítá rovněž porušení ustanovení čl. 36 odst. 2 a čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Z uvedených důvodů žalobce žádá zrušení usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 2. 2004, čj. 58 Ca 22/2003 - 51 a vrácení věci tomuto soudu k dalšímu řízení.

V reakci na poučení o složení senátu pro řízení o kasační stížnosti sdělil Městský úřad v Šumperku, jenž byl v řízení před soudem prvního stupně označen jako žalovaný, že stěžovatel má trvalé bydliště v B. č. 134 a že tato obec spadá do správního obvodu Městského úřadu Zábřeh jako pověřeného obecního úřadu s rozšířenou působností.

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a stěžovatel v ní namítá důvody odpovídající ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. a jejím rozsahem a důvody je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost je důvodná.

Nejvyšší správní soud přezkoumal řízení předcházející vydání kasační stížnosti napadeného rozhodnutí soudu prvního stupně a dospěl k závěru, že řízení před soudem prvního stupně bylo zatíženo vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí soudu. Podle ustanovení § 69 s. ř. s. je žalovaným správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla. V dané věci rozhodoval v posledním stupni Okresní úřad v Šumperku. V důsledku reformy veřejné správy došlo ke dni 31. 12. 2002 k zániku územně vertikálně dekoncentrovaných orgánů státní správy se všeobecnou působností, tedy okresních úřadů (§ 44 zákona č. 147/2000 Sb., o okresních úřadech). Od 1. 1. 2003 pak převzaly kompetence okresních úřadů obce s rozšířenou působností, přičemž podle § 20 vyhlášky č. 388/2002 Sb., o stanovení správních obvodů obcí s pověřeným obecním úřadem a správních obvodů obcí s rozšířenou působností, obec B., v níž má žalobce trvalé bydliště, spadá do správního obvodu Městského úřadu Zábřeh jako obce s rozšířenou působností. Z tohoto důvodu měl být v záhlaví kasační stížnosti napadeného usnesení Krajského soudu v Ostravě označen jako žalovaný Městský úřad v Zábřehu, neboť na něj přešla v daném případě působnost zaniklého Okresního úřadu v Šumperku a měl tedy v řízení před krajským soudem vystupovat jako žalovaný. Soud prvního stupně však jako žalovaného nesprávně označil Městský úřad v Šumperku, aniž by tento postup měl oporu v jakémkoliv právním předpise a v odůvodnění rozhodnutí uvedl pouze obecný odkaz na to, že na tento správní orgán přešla pravomoc zrušeného okresního úřadu. Tímto postupem soud prvního stupně pochybil, neboť měl z úřední povinnosti vědom si zásady *iura novit curia* správně identifikovat správní orgán, na něhož přešla působnost Okresního úřadu v Šumperku.

Skutečnost, že soud v řízení považoval za žalovaného jiný správní orgán, než s jakým měl ze zákona jednat, považuje Nejvyšší správní soud za natolik závažné pochybení, že k němu musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 s. ř. s.). Za této situace již Nejvyšší správní soud považoval za nadbytečné vyjadřovat se k tvrzením stěžovatele obsaženým v kasační stížnosti, neboť již samotná skutečnost, že bylo v řízení jako se žalovaným jednáno se subjektem, jenž neměl být účastníkem řízení, je důvodem ke zrušení napadeného rozhodnutí.

Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud usnesení Krajského soudu v Ostravě podle ustanovení § 110 odst. 1 část první věty před středníkem s. ř. s. zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V novém rozhodnutí krajský soud rozhodne též o případné náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 věta první s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. října 2004

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu